

“मीठे बच्चे – बाबा समान दयावान् बनेर हरेकलाई जीवनदान देऊ। यस्तो प्रबन्ध गर, जसबाट धेरै मनुष्यहरूको सौभाग्य बनेस्।”

प्रश्नः— अहिले दुनियाँमा हरेक मनुष्य गरिब छन्, यसैले तिमीले तिनीहरूलाई कुनचाहिँ सहूलियत दिनु छ?

उत्तरः— तिम्रो पासमा जो कोही अविनाशी ज्ञान रत्नरूपी रोटी लिनको लागि आउँछन्, उनीहरूको झोली तिमीले धेरै प्यार सँग भरिदिनु छ, सबैलाई सुख दिनु छ। हरेक सँग प्रेमपूर्वक व्यवहार गर्नु छ। कोही पनि तिमी सँग नरिसाऊन्। तिम्रो पासमा धेरै मनुष्यहरू आफ्नो जीवनदान लिनको लागि आउने छन्। त्यसैले भण्डार खोल्दै जाऊ। उनलाई भाग्यवान बनाउनको लागि तिम्रो ढोका सदा खुला रहनुपर्छ। जीवनदान दिनुको सट्टा लात माछौं भने यो त धेरै ठूलो पाप हुन्छ।

गीतः— बचपन के दिन भुला न देना.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। बेहदका बाबा परमात्मा शिव ब्रह्मा तनबाट बच्चाहरूको सामुन्ने बसेर सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमीहरू माता-पिताका बनेका छौ, यो बचपनलाई नबिर्सनू। त्यो लौकिक बचपनलाई त कहिल्यै पनि बिर्सिदैन। घरमा पनि आमा-बुवा सँग बच्चाहरू रहन्छन्। माता पितालाई चिन्दै हुर्कदै जान्छन्। आमा बुवाको काम धन्दा आदिका विषयमा पनि उनीहरूलाई थाहा हुँदै जान्छ। अहिले तिमी यहाँ निराकार बाबाका बच्चा बनेका छौ। बाबा हुनुहुन्छ भण्डारी, उहाँले अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान दिइरहनुहुन्छ। तिमीले पनि भविष्य २१ जन्मको लागि अविनाशी ज्ञान रत्नबाट आफ्नो झोली भर्दैछौ। यदि माता पितालाई बिर्सिँयौ भने तिम्रो झोली फेरि खाली हुन्छ। तिमी बच्चाहरूले यहाँ आफ्नो जीवनलाई उच्च बनाइरहेका छौ। धेरै ठूलो वर्सा प्राप्त गरिरहेका छौ। यहाँ तिमी बाबा सँग आउँछौ मालामाल बन्नको लागि। गरिबबाट धनवान् बन्न, गरिब त सबै छन्। गरिबहरू आउँछन्, आफ्नो आजीविका बनाउन अथवा २१ जन्मको लागि आफ्नो अधिकार अर्थात् वर्सा प्राप्त गर्नको लागि। त्यसैले उनीहरूलाई अविनाशी ज्ञान खजाना लिनको लागि तिमी बच्चाहरूले हर प्रकारले सहूलियत दिनु पर्छ किनभने यो खजाना अन्यत्र कहींबाट पनि मिल्न सक्दैन। तिमीले सबैलाई सुख दिनु छ। हरेकलाई प्यार सँग चलाउनु छ, तिमीबाट कोही पनि नरिसाऊन्। जो अविनाशी ज्ञान रत्नरूपी रोटी लिन आउँछन्, उनीहरूको झोली भरिदिनु छ, लात मार्नु छैन। बाबाको पासमा बच्चाहरू आउँछन् नै भण्डारा भरपुर गर्न। गरिबलाई दान मिल्यो भने कति खुशी हुन्छन्। कोही कन्जुस छन् भने तिनीहरूले त गरिबलाई लात हान्छन्। जो धर्मात्मा र दयावान् हुन्छन् उनले गरिबलाई बोलाएर पनि केही न केही दिन्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यतिबेला दुनियाँमा सबै गरिब छन्। हुन त कति सँग स्थूल धन हुन्छ तैपनि तिनीहरू पनि सबै कंगाल बन्दछन्। सबैको पैसा माटोमा मिसिनेछ। त्यो धनको नशा हुने भएकाले यो ज्ञान रत्नको खजाना लिन तिनीहरूलाई धेरै कठिन हुन्छ। बाबा त हुनुहुन्छ नै गरिब निवाज, जो पनि बाबाका बच्चा बन्छन्। चाहे ती सहोदर बनून् वा सौतेला, तिनीहरू बाबाबाट आफ्नो जीवन उच्च बनाउनको लागि र २१ जन्मको लागि गरिबबाट धनवान् बन्नको लागि आउँछन्। सत्ययुगमा त धेरै धनवान् रहन्छन्। हुन त नम्बरवार गरिब पनि हुन्छन् तर झुपडीमै बस्नुपर्ने गरिब भने हुँदैनन्। यहाँ त कति फोहरमैलामा पनि बस्छन्। त्यहाँ यस्तो कुरा हुँदैन।

त्यसैले जहाँ तिम्रा सेवाकेन्द्रहरू छन्, ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू छन्, उनीहरूको पासमा धेरै मनुष्यहरू आउँछन्— आफ्नो जीवनदान लिनको लागि। तिम्री बच्चाहरूले जीवनदान दिनको लागि भण्डारा खोल्दै जाऊ। यो कति पुण्यको काम हुन्छ। यदि भण्डारा (पाठशाला) खोलेर बन्द गरिदियौ भने भन, यतिका सबैको के हालत होला? तिनीहरू सबै दुःखी हुने छन्। हामीले जानेका छौं— ती बिचराहरू धेरै दुःखी कंगाल छन्। यहाँ आएर भाग्यवान् बन्छन्। उनको लागि सदैव ढोका खुल्ला रहनु पर्छ। भविष्य २१ जन्मको लागि वर्सा प्राप्त हुन्छ। सदा सुखी हुन्छन् भने कति दान दिनुपर्ला। शिवबाबाले जो तिम्रीलाई अविनाशी ज्ञान रत्न दिनुहुन्छ त्यही ज्ञान फेरि अरूलाई दिनुपर्छ। राजधानी स्थापना भइरहेको छ हैन। लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, अहिले छैन फेरि इतिहास दोहोरिन्छ। बाबाले तिम्रीलाई राजयोग सिकाउनुहुन्छ, तिम्रीले फेरि अरूलाई सिकाउनु छ। यस्तो प्रबन्ध गर्नुपर्छ, जहाँ धेरै मनुष्यहरूले आएर आफ्नो सौभाग्य बनाउन सकून्। सबैलाई जीवनदान दिनु छ। यदि जीवनदान दिने कामलाई लात हान्यौ भने धेरै पाप लाग्नेछ। धेरै प्यार सँग सम्झाउनु छ। माया यस्तो छ जसले एकदम बेहोश गरिदिन्छ। विश्वासघाती बनेमा त्यो पहिले भन्दा पनि बढी खराब भएर निस्कन्छ। हरेक सेनामा विश्वासघाती निस्कन्छन्। कति जासुसी पनि गर्छन्। हाम्रो युद्ध त माया सँग छ। कोही बाबाका बच्चा बनेर फेरि मायातिर लागे भने विश्वासघाती बन्छन्। धेरैलाई दुःख दिन्छन्। बिचरा कति अबलाहरू, कन्याहरू बन्दी हुन्छन्। हाम्रो यो ज्ञान बेजोडको छ। लौकिक माता पिताबाट प्राप्त हुने वर्सा विष पिउन पिलाउन सबै बन्द हुन्छ। त्यो धेरै नराम्रो धन्दा हो, जे हुनु थियो, भयो। आधाकल्पसम्म त सबै पतित हुँदै आएका हौ, अहिले आएर बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! यसबाट तिम्रीहरूको धेरै नराम्रो अवस्था भएको छ। अब यो धन्दालाई बन्द गरिदेऊ, यो पतित दुनियाँ हो। यसलाई कसैले १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ त भन्दैन। सम्पूर्ण निर्विकारी थिए सूर्यवंशीहरू। राम सीतालाई पनि चन्द्रवंशी, क्षत्रिय भनिन्छ। मनुष्यहरूले त तिनीहरूलाई पनि भगवान् सम्झन्छन्। तिम्री बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ— सूर्यवंशी चन्द्रवंशीमा रात दिनको फरक छ। यिनीहरू १६ कला सम्पूर्ण नयाँ दुनियाँको मालिक, उनीहरू १४ कला सम्पूर्ण, दुई कला कम हुन्छ। दुनियाँ केही पुरानो हुन्छ। सूर्यवंशीको नाम प्रसिद्ध छ। बच्चाहरूले भन्दछन् पनि— बाबा हामी त सूर्यवंशी बनेछौं। दुई कला कम पनि किन हुने! विद्यालयमा यदि कोही फेल भयो भने आमा-बुवाको नाम पनि बदनाम हुन्छ। पास भए आमा-बुवा पनि खुशी हुन्छन्। फेल भए मन पनि बिचलित हुन्छ। कोही कोही त डुबेर पनि मर्छन्। जो पूरा पास हुन्छन् तिनीहरू सूर्यवंशी लक्ष्मी-नारायणका घरानामा जान्छन्। कल्प पहिला पनि यस्तै भएको थियो। अवश्य पनि यस समयमा बाबा आएर पहिला ब्राह्मण कुल स्थापना गरेर उनीहरूको सामुने बसेर पढाउनुहुन्छ, जो पछि गएर सूर्यवंशी चन्द्रवंशी बन्छन्। यसमा पढ्नु र पढाउनु छ। नत्र त पढे-लेखेकाहरूको अगाडि भारी बोक्नेछन्। यहाँ तिम्रीहरूको सामुने लक्ष्य उद्देश्य छ। यहाँ अन्धश्रद्धा हुन सक्दैन। सम्झान्छ— हामी मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि पाठशालामा पढ्छौं। साक्षात्कार पनि गरेका हुन्छन्, त्यसैले त भन्छन् हामी लक्ष्मी-नारायण बनेछौं। यस्तो त्यत्तिकै बनिन्छ र! बाबा बाहेक अरू कसैले बनाउन सक्दैन। ती गीता सुनाउनेहरूले पनि हामी राजाहरूका राजा बनाउँछौं, यस्तो भन्न सक्दैनन्। मन्मनाभव, मेरा बच्चा बन। त्यो त प्रजापिता ब्रह्मा र जगदम्बाले नै भन्न सक्छन्। आफूलाई अरू कसैले पनि प्रजापिता ब्रह्मा हुँ भन्न सक्दैन। जतिसुकै झुटो भेष बनाए पनि यी कुरा सम्झाउन सक्दैनन्। यी कुरा त शिवबाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। मनुष्यले कहाँ भन्छन् र मन्मनाभव, कल्प कति वर्षको हुन्छ भन्ने कल्पको रहस्य पनि कहाँ सम्झाउन सक्छन् र! चक्र कसरी घुम्छ, कसैले पनि जान्दैनन्। तिम्री बच्चाहरूलाई धेरै ज्ञान

प्राप्त भएको छ। बोधो बुद्धि भएकाले यति धेरै पढ्न सक्दैनन्। परीक्षा धेरै कठिन छ। आई. सी. एस. को परीक्षामा पनि धेरै कमले मात्र साहस गर्छन्। सरकारले पनि परीक्षा कडा भयो भने थोरै मात्रै पास हुने छन् भन्ने जानेको छ। यहाँ पनि सीमा हुन्छ। ८ जना नम्बरवनमा आउँछन्, त्यसपछि १०८ हुन्छन्। यस समयमा विश्वमा करोडौं मनुष्यहरू हुन्छन्। त्यसमध्ये जो देवी देवता धर्मका हुन्छन् तिनीहरू नै निस्कने छन्। ३३ कोटी देवताहरूको महिमा गरिन्छ। त्यसमा ८ जना नम्बरवन सूर्यवंशी बन्छन्। राजकुमार राजकुमारी पनि धेरै हुन्छन्। परीक्षा धेरै कठिन छ। ८ जना मात्र विजय मालाका दाना बन्छन्। यसमा पनि एक त मम्मा कुमारी छिन्, अर्का यी वृद्ध ब्रह्मा। मम्मा त जवान छिन्। राम्रो सँग पढेर पद पाउँछिन्। यिनले पनि वृद्धावस्थामा पढेर परीक्षा त पास गर्छन् नि। बाबाबाट वर्सा पाउनको लागि मेहनत गर्नुपर्ने कुरा छ। तिमी बच्चाहरूलाई भगवानले पढाउनुहुन्छ, यो त धेरै ठूलो भाग्यको कुरा हो, जो भगवानको बनेर फेरि उहाँकै सेवामा लागून्। सिन्धमा तिमीहरू सबै आयौ, फेरि त्यसमध्ये कति जना छोडेर गए। त्यसमा जो प्रखर भएर निस्केका छन् उनीहरूको नै कमाल छ। कतिलाई आफूसमान बनाइरहेका छन्। त्यसैले तिनीहरूलाई स्याबासी दिनुपर्छ। भट्टीबाट ३०० निस्के नम्बरवार। अहिले त हजारौंको संख्यामा पुगेका छन्। नयाँ नयाँ सेवाकेन्द्रहरू खुलिरहेका छन्। कति मनुष्यहरूले आएर आफ्नो जीवन हीरा जस्तो बनाएका छन्। तिमी पनि त्यस्तै बनेर फेरि अरूलाई आफूसमान बनाउनुपर्छ। ओइलाएका आत्मालाई पुनर्जीवित गराउनु छ। धेरै प्यारले एक एकको हात राम्रो सँग समात्नु पर्छ ताकि कहीं विचराहरूको पाइला नचिप्लियुन। जति धेरै सेवाकेन्द्रहरू हुन्छन्, त्यति धेरै आत्माहरू आएर जीवनदान पाउने छन्। पावन हीरा जस्तो जीवन बनाउने छन्। अहिले त पतित कौडी जस्तै छन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— पुरुषार्थ गरेर सूर्यवंशीमा आऊ। बाबालाई याद गर। ब्रह्मा विष्णु शंकरलाई याद गर त भनिंदैन। धेरै मनुष्यले सोध्छन्— शंकरको के पार्ट छ? प्रेरणाबाट कसरी विनाश गराउँछन्? भन— यो त गायन गरिएको छ, चित्र पनि छ। वास्तवमा तिम्रा यी कुरा सँग सम्बन्ध छैन। पहिला त बुझ— हामीले बाबाबाट वर्सा प्राप्त गर्नु छ। मन्मनाभव बन। शंकरले के गर्छन्, फलानाले के गर्छ भन्ने कुरापट्टि लाग्नु आवश्यक छैन। तिमीले दुई अक्षर मात्र समात। बाबा र वर्सालाई याद गर्नु भन्ने राजधानी प्राप्त हुन्छ। बाँकी शंकरको गलामा साँप किन देखाएको हो, योगमा यसरी किन बस्छन्... यस्ता कुरा सँग कुनै सरोकार छैन। मुख्य कुरा नै बाबाको याद गर्नु हो। बाँकी यस्ता प्रश्न त धेरै आउन सक्छन्, यसबाट तिमीलाई के फाइदा? तिमीले सबै कुरालाई बिर्स।

बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। हामीले बाबाको सन्देश दिन्छौं। याद नगर्ने हो भन्ने विकर्माजित बनिंदैन, फेरि ज्ञानको धारणा कसरी हुन्छ। उल्टो सुल्टो प्रश्न कसैले सोध्यो भन्ने भन— पहिला ज्ञान त बुझ्नुहोस्। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गरौं। बाँकी सबै कुरा बुझ्दै जाँदा पछि सबै स्पष्ट हुन्छ। वर्सा लिने हिम्मत राख्नुहोला। हामीले बाबाको सन्देश दिन्छौं, फेरि गर्ने नगर्ने तपाईंको मर्जी। बाबा सँग पवित्र बनेर गयो भन्ने पावन दुनियाँमा उँच पद दिलाउनु हुन्छ। स्वदर्शनचक्र घुमाऊ। ८४ जन्मको चक्रलाई याद गर, पुग्यो। जति जसले बाबाको याद गर्छ, उही विजयमालामा उनिनेछ। बाँकी जप तप आदि केही गर्नु आवश्यक छैन, यी सबै कुराबाट बाबाले छुटाइदिनुहुन्छ। द्वापरदेखि हदको वर्सा लिंदै आएका हौ। अब बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा लिनु छ। अहिले तिमीले जुन वर्सा लिइरहेका छौ, त्यो २१ जन्मको लागि अविनाशी प्राप्ति बन्छ। त्यहाँ तिमीलाई यो प्राप्ति मलाई कसरी भयो वा यो अविनाशी प्राप्ति हो भन्ने केही पनि थाहा हुँदैन। हामी २१ जन्म राज्य-भाग्य प्राप्त गर्नेछौं भन्ने कुरा तिमीलाई अहिले थाहा छ। त्यहाँ त

सुखको मौज रहन्छ। मनुष्यहरूले सम्झन्छन्— हरेकले बाबाबाटै वर्सा लिन्छन्। तर पनि त्यहाँ तिम्पो अहिलेको पुरुषार्थको प्रारब्ध हुन्छ, जुन २१ जन्मसम्म चल्छ। यस्तो होइन त्यतिबेला नै तिमीले राम्रो कर्म गर्छौ। यहाँ त तिमीले यस्तो श्रेष्ठ कर्म सिक्छौ जसको फल जन्म-जन्म तिमीले राजाई प्राप्त गर्नेछौ। बाबाले आज्ञा दिनुहुन्छ— एक त पवित्र बन, अनि मलाई याद गर। फेरि पनि मायाले भुलाइदिन्छ। सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ भन्ने याद गरेमा हामी चक्रवर्ती राजा रानी बन्नेछौ। कति सहज कुरा छ। कन्याहरूको लागि त सबैभन्दा सहज छ। अधरकुमारीहरूलाई फेरि सिढी झर्नमा मेहनत लाग्छ। जहाँतहीँबाट कुमारीहरू धेरै निस्कन्छन्। यस समय विवाह गर्नु त पूरा बर्बाद हुनु हो। यहाँ शिव साजन सँग विवाह गर्नाले स्वर्गमा तिमी पूरा सम्पन्न हुनेछौ। तिमी अहिले ईश्वरीय सेवामा छौ, यसको फल के मिल्छ? तिमी विश्वको मालिक बन्नेछौ। यो सच्चा कमाई हो। तिमी ब्राह्मणहरू भरी हात लिएर जाने छौ। यो तिम्पो सच्चा कमाई हो। अरू सबैको झुटो कमाई हो, त्यसैले खाली हात नै जाने छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे..... हेर, सिकीलधे अक्षरको अर्थ कति राम्रो छ। यस्तो कसैले पनि भन्न सक्दैन। धेरै मेहनतले भेटेका छौ। आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल... तिमी ५ हजार वर्ष पछि फेरि आएर भेटिएका छौ, यसैलाई भनिन्छ बेहदका सिकीलधे बच्चा। अवश्य पनि अहिले कल्पको संगममा बाबा सँग आएर मिलेका छौ। पछि गएर भिन्न नाम रूपबाट मिल्नेछौ। जसले कल्प पहिला यो पढाइ पढेको थियो उसैलाई बाबाले फेरि पढाउनुहुन्छ र फेरि कल्प कल्प पढि नै रहनेछौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे स्वदर्शन चक्रधारी बच्चाहरूप्रति बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग, रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ओइलाएका आत्मालाई सुरजीत गराउनु छ। प्यारले एक एकलाई सम्हाल्नु छ। कुनै पनि कारणले कसैको पनि पाइला नचिप्लियोस्— यो कुराको ख्याल राख्नुपर्छ।
- २) पावन दुनियाँमा उँच पद पाउनको लागि अरू सबै प्रश्नलाई छोडेर बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। स्वदर्शन चक्र घुमाउनु छ। धेरैलाई जीवनदान दिने सेवा गर्नु छ।

वरदानः— बाबालाई अनुसरण गरेर नम्बरवार विश्वको राज्यको तख्त लिने तख्तनशीन भव

जसरी बाबाले बच्चाहरूलाई अगाडि बढाउनु भयो, स्वयं ब्याकबोन रहनु भयो, त्यस्तै बाबालाई अनुसरण गर। जति यहाँ बाबालाई अनुसरण गर्छौ, त्यति वहाँ नम्बरवार विश्वको राज्यको तख्त लिने तख्तनशीन बन्छौ। जति यस समय सदा बाबाको साथमा खान्छौ, पिउँछौ, खेल्छौ, पढाइ पढ्छौ त्यति नै वहाँ साथ रहन्छौ। जुन बच्चालाई जति समीपताको स्मृति रहन्छ, त्यति नेचुरल नशा, निश्चय स्वतः रहन्छ। त्यसैले दिलदेखि सदा यो अनुभव गर— अनेक पटक बाबाको साथी बनेका छौ, अहिले पनि छौ र अनेक पटक बनिरहने छौ।

स्लोगनः— सेवाको फल र बल प्राप्त गर्नेवाला नै शक्तिशाली हो।